

2017. április 9. – Virágvasárnap – Mt 26,14-27,66 – Hűség a szenvedésben is

Jézus életének legnehezebb napja közeleg. Összegyűjti majd tanítványait, hogy a Biblia talán legtöbbet idézett vacsoráján elbúcsúzzon tőlük. Tudja, hogy most már nekik kell továbbvinniük a tanítást, amit talán még nem is értenek igazán. Amit ember megtehetett, azt ő megtette. Az elmúlt években együtt éltek, példabeszédeket mondott nekik, talán valami megmaradt az emlékezetükben a cselekedeteiből és a tanításából, pár nap múlva majd jobban megértik, hogy mit akart mondani. Tudja, hogy még nincsenek készen a feladatra, félelmében még a legkedvesebb tanítvány is meg fogja tagadni őt. Sokan – még tanítványai között is – nem értették a tanítás lényegét. Sőt van, aki pénzsóvárságból képes elárulni őt.

A búcsú után tudja, hogy innen egyedül kell mindent végigcsinálnia. Hiába kéri kedvenc tanítványait, hogy imádkozzanak vele, egyedül marad. Emberként irtózatot nagy teher van rajta, még elmenekülhetne, még megtagadhatná a tanítását, de akkor hiába jött le a földre. „*Legyen meg a Te akaratod*”, imádkozza, és ezzel túllép emberi mivoltán. Tudja, fel kell áldoznia magát, hiszen csak ezzel tudja megváltani a világot. Ő meg tudta hozni a legnagyobb áldozatot, kérdés, hogy mi mekkora áldozatot tudunk hozni mindennapjainkban.

Jézus magányos szenvedésében is tiszta ember tud maradni, nem bántja az őt támadókat, és megbocsát az ellene vétkezőknek. Az utat egyedül járja végig, és az embertársai iránti szeretetét a legnehezebb helyzetben is megőrzi, az őt bántókkal szemben is. Tudunk mi is szeretni?

Bidló András (Sopron)